

ret af parterne, herunder også de kommunale parter. Og et lokalt råd kunne fungere som bestyrelse for den partsstyrede del og samtidig rådgive den statslige del: Arbejdstilsynet.

Konklusionerne på alt det her, som jo kun er en løs skitse, er, at den enkelte arbejdsplads og dens sikkerhedsorganisation er udgangspunktet for en bedre arbejdsmiljøindsats. Det er her, problemerne skal løses, og det er her, det omgivende apparat skal servicere og kontrollere.

For kontrollen kan ikke undværes. Arbejdstilsynet skal fortsat gå efter de sorte får og de store og alvorlige problemer. Farlige virksomheder skal stadig væk underkastes en løbende kontrol.

Virksomheder, der selv gør et effektivt arbejde med arbejdsmiljøet, skal derimod først og fremmest have rådgivning af den lokale arbejdsmiljøinstans.

Handlingsprogrammet lægger op til en fremadrettet indsats for et bedre arbejdsmiljø. Vi tror på, at der også skal nogle strukturændringer til for at få tingene til at fungere bedre. Og det vil vi så arbejde på i forbindelse med den vurdering, som alle arbejdsmiljøaktørerne og arbejdsministeren arbejder på, og som vi kommer til at høre mere til.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg skylder jo fra før frokostpausen at få rusket lidt op i fru Charlotte Antonsens hukommelse. Fru Charlotte Antonsen beskæftigede sig meget med, hvad der var sket i den periode, regeringen havde siddet, underforstået at der ikke var sket noget.

Nu er det såmænd også sådan, vil jeg sige til fru Charlotte Antonsen, at det en gang imellem kniber lidt med min hukommelse. Så det kunne jo være, at fru Charlotte Antonsen kunne bibringe lidt med, hvad der skete i den lange årrække, hvor den borgerlige regering sad på arbejdsmiljøområdet. I hvert fald har jeg da så meget hukommelse tilbage, at jeg kan huske, at der evig eneste gang, der skulle ske noget på dette område, så var det en benhård og evig kamp for i det hele taget at få flyttet et komma.

Når det så er sagt, vil jeg godt sige, at i denne regerings tid er det jo trods alt lykkedes at få skærpet opmærksomheden omkring arbejdsmiljøet. Straffebestemmelserne er blevet udvidet: der er kommet større bøder og større bødeforlæg.

Jeg forstår også, at det psykiske arbejdsmiljø ikke er noget, man skal beskæftige sig med i

Venstres terminologi, men ikke desto mindre er der nogle, der har en anden opfattelse. Der har jo siddet et metodeudvalg, hvor arbejdsmarkedets parter har været repræsenteret, og dér er man enige om nu at få udarbejdet en AT-anvisning omkring, hvordan man kan få håndteret disse ting, og det er et godt stykke værktøj.

Jeg vil minde om alle aktiviteterne og initiativerne på børn og unge-området. Og endelig er det også sådan, at regeringen har været aktiv med hensyn til at få bedre regler i forbindelse med håndtering af mobile køretøjer, mobile kraner osv. – det er godt nok på EU-plan.

Endelig er der jo hele opfølgningen af Børnekommissionens arbejde. Vi har indført forbud mod alenearbejde, og der er blevet taget initiativer til, at der nu bliver foretaget en mere intensiv undervisning i arbejdsmiljøstoffet i folkeskolen.

Så har vi også udvirket, at der i den handlingsplan, som vi i dag behandler, er indført arbejdspladsvurderinger via EU, som man arbejder aktivt med i regeringen.

Og endelig har vi her på det sidste indført helbredsundersøgelser, som alt andet lige vil udvirke, at man må gøre noget ved arbejdsmiljøproblemerne ude på arbejdspladserne frem for at sortere folk fra.

Nu rækker min hukommelse ikke længere, men jeg er sikker på, at der er andre emner, vi godt kunne tage fat på i denne forbindelse. Så man skal ikke komme og sige, der ikke er sket noget.

Så vil jeg sige til fru Anne Bastrup: Der var også engang, hvor jeg troede på stokkemetoder. Det vil jeg gerne erkende over for Tinget. Men jeg er efterhånden blevet så klog, at jeg har fundet ud af, at stokkemetoder ikke virker. Derfor er jeg meget uenig i den melding, der kom fra SF.

Jeg skal dog erkende og anerkende, at jeg trods alt også hørte SF sige, at de er parate til at lave nogle ting, og jeg er også sikker på, at i den videre færd på dette område vil der være steder, hvor vi kan finde hinanden – selvfølgelig vil der det.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Først lige til hr. Poul Erik Dyrland: Det er altid rart at have en stok i baghånden, hvis man ikke kan få organisationerne til at flytte sig, for det virker altid lidt bedre. Så havde vi måske også på et noget tidligere tidspunkt fået en handlingsplan, der havde været lidt mere klar.